

taalelig, og det ærede Medlem vil nok give mig Ret i, at Landarbejderne have lidt mere Del i vor Jord's Dyrling, end de, der eie store Strækninger af Jord, og som maasse aldrig berøre den paa anden Maade, end ved at sætte deres Fødder paa den. Det ærede Medlem siger endvidere, at efterhaanden som det gaar fremad, bliver Kapitalens Udbytte mindre og mindre, og at Kjendsgjeningerne bevise det, det tror jeg ikke, og jeg skal sige det ærede Medlem hvorfor. Statistiken meddeler os, at denne Renteafgift til Kapitalisterne bliver større og større for hvert eneste Aar, og samtidig formindskes selvfølgelig de egentlige Landbrugeres, Landarbejdernes, Herredømme over Jorden. Jeg skal saaledes meddele det ærede Medlem, at i Zemaaret 1871—76 var Tilvægten i Prioritetsgjælden paa Landeendomme ifølge „Danmarks Statistik“ 187 Mill. Kr.; i det følgende Zemaar, 1876—80, vøgede den yderligere med 225 Mill., altsaa i Ziaaret vøgede Prioritetsgjælden paa Landeendomme med et samlet Beløb af 412 Mill., det tyder ikke paa, at der er nogen Nedgang i Kapitalisternes Indflydelse og deres Udbytte af Samfundsproduktionen. I Zemaaret 1881—85 tiltog den nævnte Gjæld yderligere med 231 Mill., saaledes at den samlede Tilvæxt i de anførte 15 Aar, 1871—85, udgjør 643 Mill. Kr. Det er dog en ganske artig Part at have af Udbyttet. Naar det ærede Medlem som sagt mener, at det ikke skulde være i Fremgang, saa tror jeg her at have vist, at Aar for Aar stiger Landbrugets Gjæld til Kapitalisterne, at Aar for Aar stiger selve Renteafgiften til Kapitalisterne, at Aar for Aar forsøges som Følge deraf Kapitalisternes Udbytte af Samfundsproduktionen i det Hele taget. Det ærede Medlem kunde nu maasse — det veed jeg godt, han gjør — paasta, at naar man regner paa den Maade som han, bliver Renten mindre og mindre, og at Kapitalisterne saaledes alligevel ikke faae det forholdsmaessige Udbytte, og det er maasse hans Mening, at de have faaet Mere, at de ikke mere faae 4 pCt. Rente, men kun 3 pCt. eller 3½ pCt. Jeg antager nu, at det ærede Medlem ikke er ubekjendt med, at der er en anden Rentefod end den officielt tilladelige for faste Eiendomme. Jeg skal saaledes oplyse, at der i ikke saa faa Tilfælde er indgivet Andragende om Tilladelse til at gjøre Laan til større Renter, og at disse Bevillinger ere givne i 1885 til et Beløb af ca. 95 Mill. Derjom der altsaa foregaar en Bevægelse henimod en Rentenesættelse i Almindelighed, saa foregaar der paa den anden Side, efterhaanden som Landeendommene blive mere og mere forgjældede, og man trænger

til Penge for at fremme Landbruget, en Bevægelse i en anden Retning, og man maa for at skaffe Penge ty til Kapitalen, og efterhaanden som Eiendommene saa blive mere forgjældede og ikke yde saa betryggende Sikkerhed, maa man søie sig efter Kapitalisternes Fordringer og give højere Renter for at faae den fornødne Driftskapital. Renten gaar derved op til 4½, 5, 5½ og 6 pCt., altsaa i disse Aar henholdsvis med en Sum af 34, 49, 2½ og 9½ Mill. Det tyder ikke paa, at Kapitalen er noget videre at beklage, den generer sig ikke for at forlange mere, selv om den ser, at Folket ikke har Raad til at betale disse Beløb, og den tager ganske rolig derimod. Jeg vil nu ingenlunde beskylde de danske Kapitalister for, at det er dem alene, der stille sig saaledes, tværtimod, alle de, som mene, at den danske Jord har saa faare stor Værdi for os — hvad jeg ogsaa mener — efter som det jo er den, vi hybedsagentlig alle skulle leve af — alle de, som kæmpe for Fædrelandet, Fædrelandets Bestaaen og Bevarelse for det danske Folk, de burde tænke paa, hvem det er, der snart have Eiendomsret til hele vort Land. Det er de tydske Kapitalister. Disse have udlaant 6000 Mill. Rmt. i udenlandste Eiendomme, og Udlandet svarer en Stat af dem paa 300 Mill. Rmt. Dette kunne vi nu stille sammen med en Notits, som forleden stod i Bladene, og som jeg antager er rigtig, om en kostbar Vognladning, der gik fra Nord til Syd, og som viste sig at være Husmandskreditforening obligationer, som havde været herinde for at blive konverterede, og som tilhørte tydske Kapitalister, der saaledes sidde inde med Obligationer paa vore Eiendomme, medens de danske Landbrugere maasse kun staa som formelle Eiere af den danske Jord. Det burde disse Fædrelandsforkæmpere betænke, naar de tale om Fædrelandets Selvstændighed og Bestaaen. Jeg fremsætter denne Tanke til Overveelse. Jeg tror saaledes ikke, at det ærede Medlem vil faae ret Mange til at indrømme, at han har Ret i den Betragtning, at Kapitalisternes Udbytte af vor Samfundsproduktion ikke staaar i noget rimeligt Forhold til det Udbytte, som Arbejderne faae. (Hage: Det har jeg ikke sagt). Ja, det ærede Medlem har ikke sagt det, men det staaar i Tidenden, at det ærede Medlem har sagt, at det ikke staaar i noget rimeligt Forhold til det, som Arbejderne faae. (Hage: Det har jeg aldrig sagt). Ja, det kan godt være, men det ærede Medlem kan læse det i Tidenden. Jeg mener nu, at være berettiget til at indbegaa den Slags Ting, naar de fremkomme, og til at kæmpe for Udbredelsen af de Ideer, som det ærede